

ZJEDNOCZENIE APOSTOLSTWA KATOLICKIEGO

BYĆ APOSTOŁEM DZISIAJ

Daiane da Paz
Sierpień 2025 r.

„Ja jestem z wami na zawsze, aż do skończenia świata”

Jubileusz katechetów

Tł. S. Monika Jagiełło SAC

Rozpocznę to rozważanie od stwierdzenia, że dla mnie praktycznie niemożliwe jest mówienie o posłudze katechisty bez nakreślenia odniesienia do życia i pracy naszego ojca założyciela, świętego Wincentego Pallottiego, który już w 1835 roku wezwał świeckich do przyjęcia współodpowiedzialności za dzieło ewangelizacji. „Ja jestem z wami na zawsze, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20) to obietnica, która podtrzymywała życie i misję Pallottiego oraz która musi być fundamentem naszej misji jako chrześcijan.

Pallotti urodził się w Rzymie w 1795 roku i został wyświęcony na kapłana w 1818. Jego życie było naznaczone bardzo trudnym kontekstem politycznym i społecznym, ze względu na Rewolucję Francuską i jej konsekwencje. Pallotti urodził się, dorastał, ukończył studia, został wyświęcony na kapłana i podjął swoją posługę właśnie w tych okolicznościach, w których Kościół cierpiał z powodu skutków Oświecenia. Społeczeństwo, które wcześniej miało swoją siłę i kierunek w Kościele i było teocentryczne - Bóg był źródło wszystkiego - po rewolucji francuskiej zaczęło kierować się racjonalizmem, zmieniło główne wartości i stało się antropocentryczne, umieszczając człowieka w centrum wszechświata. Pozostałości tych ruchów naznaczyły społeczeństwo i również trwają do dziś.

Posługa Pallottiego była ubogacona materialnymi i duchowymi dziełami miłosierdzia, które uczyniły go znanym jako „Apostoł Rzymu”. Oprócz tego trudnego kontekstu politycznego i społecznego Rzym stanął w obliczu epidemii cholery, która spowodowała wiele zgonów i pozostawiła niezliczone osierocone dzieci. Nawet pośród tych wszystkich kryzysów społecznych, politycznych i duchowych, Pallotti nie dał się przytłoczyć i znalazł w słowach Jezusa siłę, której potrzebował, aby kontynuować swoją misję ewangelizacyjną i czynić dzieła miłości.

W 1835 roku zainspirował się do stworzenia Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego (ZAK), jednoczącego duchownych, zakonników i świeckich w misji „ożywiania wiary, rozpalania miłości i szerzenia jej na całym świecie”, ponieważ rozumiał, że dzięki obecności Chrystusa każdy, niezależnie od stanu czy darów, jakie otrzymał, może stać się apostołem i głosić Ewangelię. Ważne jest, aby pamiętać, że w tamtym czasie ewangelizacja była wyłącznym zadaniem duchowieństwa i zakonników, a ten odważny i proroczy gest włączenia świeckich w służbę Kościołowi wywołał zarówno pozytywne, jak i negatywne reakcje wśród duchowieństwa. Został jednak uznany i zatwierdzony, choć dużo później, na Soborze Watykańskim II (1962-1965).

Świeccy, również podtrzymywani obietnicą, że nie są sami, stali się częścią misji ewangelizacyjnej Kościoła, to znaczy głoszenia Dobrej Nowiny, centralnego przesłania Ewangelii, którym jest zbawienie przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Pallotti wierzył, że obowiązkiem każdego jest we wszystkim starać się naśladować Jezusa Chrystusa, Apostoła Ojca Przedwiecznego, a naśladując Jezusa, starać się współpracować z Bogiem dla zbawienia ludzkości.

Dzisiejszy Kościół i posługa katechistów

Dzisiaj także żyjemy pozostałościami oświeceniowych ideałów. Żyjemy w zglobalizowanym społeczeństwie, pozostającym pod głębokim wpływem kultury techno-naukowej, która poprzez intensywne wykorzystanie technologii promuje coraz bardziej zaakcentowany indywidualizm. W obliczu tej płynnej rzeczywistości, która jest często oderwana od życia Kościoła, wyzwanie ewangelizacji staje się coraz większe, zwłaszcza w erze stosowania sztucznej inteligencji i sieci społecznościowych. Zasoby te, choć ułatwiają komunikację, tworzą fałszywe poczucie relacji, przyczyniając się do izolacji społecznej w codzienności oraz generują coraz bardziej powierzchowne i kruche więzi międzyludzkie.

W 2021 roku papież Franciszek ustanowił posługę katechisty, aby rozpoznać i docenić powołanie świeckich mężczyzn i kobiet, którzy poświęcają się nauczaniu. Posługa ta uznawana jest za powołanie i wzmacnia słowa, które wypowiedział święty Wincenty Pallotti: „Wszyscy ochrzczeni są powołani do ewangelizacji”. Według papieża Franciszka, katechistami muszą być mężczyźni i kobiety o głębokiej wierze i ludzkiej dojrzałości, którzy wiernie współpracują z Kościołem w ewangelizacji i przekazywaniu wiary, będąc stałymi świadkami obecności Jezusa w świecie.

My, jako katechiści, jesteśmy wezwani do odpowiedzi na to wezwanie. Przede wszystkim jako ludzie ochrzczeni, a następnie, jako powołani, chcemy szukać sposobów, aby dostosować się do wyzwań obecnych czasów oraz z odwagą i kreatywnością, znaleźć odpowiednie metody i narzędzia do głoszenia Ewangelii nowemu pokoleniu powierzonym nam w katechezie. A czym jest katecheza? Jest to formacja do bycia uczniem, który poprzez znajomość doktryny katolickiej i doświadczenie wiary stara się naśladować i upodabniać do Jezusa Chrystusa, naszego Mistrza i Pana. Ta posługa jest również odpowiedzią na mandat Jezusa, który poleca swoim uczniom, aby szli i czynili uczniami wszystkie narody, zapewniając ich: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Ta obietnica daje im i nam pociechę oraz poczucie bezpieczeństwa do kontynuowania misji.

Bycie katechistą to trudne zadanie. Wykracza daleko poza przedstawianie doktryny Kościoła katolickiego, przykazań, sakramentów i modlitw. To dawanie świadectwa wiary, to przedstawianie żywego Chrystusa, obecnego w Słowie, w Eucharystii i we wspólnotowych celebracjach, gdzie stajemy się Mistycznym Ciałem Chrystusa. To także uczenie miłości i zaufania do Boga, jak to czynił Jezus, który, jak wyznajemy w Credo Nicejsko-Konstantynopolitańskim, jest Ojcem Wszechmogącym, Stwórcą wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. Oznacza to przedstawienie Syna, Zbawiciela świata, który oddał się całkowicie, aby zbawić każdego z nas i który objawia ludzkości oblicze Ojca. Oznacza to przyjęcie działania Ducha Świętego, Uświęciciela, który podtrzymuje i oświeca w obliczu niepewności oraz wyzwań pojawiających się w naszym życiu.

Jubileusz katechistów, który będzie obchodzony we wrześniu, będzie dobrym czasem, aby umocnić powołanie i odnowić nasze zaangażowanie w głoszenie Ewangelii. I nie sposób nie pamiętać o tym, czego pragnął Pallotti: aby świeccy, współpracując ze swoimi duszpasterzami, byli aktywnym elementem ewangelizacji, szerzenia wiary i wzrostu miłości.

Jako członek Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego (ZAK) i katechista od 15 lat, ponawiam moje zobowiązanie do naśladowania Jezusa Chrystusa i do pracy, aby budzić ducha apostołskiego.

- W jaki sposób doświadczyłeś obecności Jezusa w swoim codziennym życiu, zwłaszcza w chwilach trudności i zniechęcenia?
- Czy życie i dzieło św. Wincentego Pallottiego zainspirowało cię do większego zaangażowania w ewangelizację?
- W jakich aspektach wciąż potrzebujesz wzrastać jako uczeń i misjonarz, aby w pełni przeżywać swoją posługę?

Cytując fragment Modlitwy do Królowej Apostołów, naszej Nauczycielki i Królowej, kończę: *Aby nigdy nie ustawać w modlitwie, by była jedna owczarnia i jeden pasterz. Mając nadzieję, że w ten sposób osiągniemy chwałę nieba, by mieć udział w owocach apostołstwa Jezusa Chrystusa na całą wieczność. Amen.*